

# MANIFEST

## GRUP DE TREBALL SOBRE DISCAPACITAT DE LA FUNDACIÓ ISONOMIA

Castelló de la Plana, 3 de desembre de 2014.

---

Com cada any, avui es commemora el Diada Internacional de les Persones amb Discapacitat, jornada instituïda per Nacions Unides en 1982 amb el propòsit d'ajudar a entendre les qüestions relacionades amb la discapacitat, els drets de les persones que la manifesten i els beneficis que es derivarien de la integració d'aquestes en tots i cadascun dels aspectes de la vida política, social, econòmica i cultural de les seues comunitats.

I també, com cada any, hem de seguir denunciant els greuges que afecten a les persones amb discapacitat. El Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (TSJCV) per dues vegades ha anul·lat el Decret 113/2013, de 2 d'agost, que establia el règim i quanties dels preus públics a percebre en l'àmbit dels serveis socials, per estimar que el copagament s'ha de regular com a taxa perquè aquest servei és «objectivament indispensable per a poder satisfer les necessitats bàsiques de la vida personal o social dels particulars». Així que el Consell, insensible a les protestes de les persones afectades, ja ha anunciat que va a regular per llei el copagament aplicat a les persones majors o amb discapacitat que són usuàries de serveis de residències o centres de dia gestionats per la Generalitat, per a convertir-lo en una taxa. Amb aquesta mesura, simplement s'assegura que podrà continuar esplomant encara més les paupèrrimes economies d'aquelles persones que més necessitat de suport tenen.

D'altra banda, el president del Generalitat Valenciana va anunciar una baixada d'impostos que, va afirmar, beneficiarà a «tota la ciutadania». Així mateix va declarar que ja no exigirà més sacrificis als valencians (i se suposa que tampoc a les valencianes). Tot açò dóna motiu per a pensar que el Molt Honorable President no inclou a les persones amb discapacitat en situació de dependència entre aquesta «ciutadania». I si no és així, que explique si l'aplicació del copagament a aquestes dones i homes que usen els serveis assistencials públics a causa de les seues circumstàncies personals que fan necessària una atenció contínua, en molts casos durant les 24 hores, no és un greuge i un atac directe a la mínima qualitat de vida a la qual tenen dret com a ciutadanes i ciutadans. Perquè per a aquestes persones la baixada d'impostos no representarà cap millora en les seues economies; doncs la gran majoria d'aquestes persones perceben pensions i prestacions per sota del salari mínim i després d'abonar el copagament només els queda una quantitat ínfima per a fer front a les seues despeses personals, entre les quals es troben les de medicaments, roba, productes d'higiene, etc., i es queden sense diners per a

poder mantenir una mínima vida social, anar al cinema o assistir a qualsevol altre espectacle.

I per si no fóra bastant oprobi aquest copagament i les retallades patides durant els últims anys, tampoc no deixen d'esclatar casos de malversació de cabals públics, així com de l'ús, o abús, de mitjans, recursos o personal en benefici propi per part de persones amb i sense discapacitat que exercien –i en algun cas encara ho fan- càrrecs importants en entitats públiques de l'àmbit de la discapacitat. I, com tristament és habitual en temes relacionats amb la corrupció i el malbaratament, la Comunitat Valenciana és de les comunitats on més casos es descobreixen.

La Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat està encara molt lluny de ser un factor que incidisca de manera positiva en l'esdevenir diari d'aquestes ciutadanes i ciutadans. De la mateixa manera que el dret a una vida independent, dret reflectit en aquesta Convenció, està lluny de ser una possibilitat per a moltes dones i homes per la falta d'accessibilitat als recursos i suports necessaris per a poder desenvolupar-la.

Per a acabar recordarem el lema de la Marxa no competitiva per la igualtat d'oportunitats de les persones amb diversitat funcional que durant set edicions va recórrer els carrers de Castelló de la Plana proclamant que la diversitat i la igualtat són valors innegociables:

**«Totes les persones som diferents.  
Totes les persones som iguals.»**